

hvert fald 10 mia. kr. efter Sundhedsstyrelsens skøn. En procent af 10 mia. kr. er 100 mio. kr.

Hvis man kiggede på det i forhold til sædvanlig risikovillighed, når man skulle løse et samfundsproblem, så synes jeg, der er grund til at være fortaler for et meget højt ambitionsniveau. Det er derfor, SF har taget initiativ både til en behandlingsgaranti, diskuteret i sats, og også til det beslutningsforslag, vi havde til behandling i fredags. Vi må simpelt hen fastholde nødvendigheden af et højere ambitionsniveau på det her område, fordi det er så stort et problem, vi taler om.

Jeg synes da, det er positivt, som sundhedsministeren også var inde på i sin indledning, at noget af det faktisk lykkes for os. Det er lykkedes at få børn til at drikke lidt mindre, stadig ekstremt meget, men det er lykkedes. Det er lykkedes at udskyde debuten en lille smule. Den er stadig væk for tidlig, men det er jo ikke jammer alt sammen. Vi ved faktisk godt, at vi kan nogle ting, der virker, hvis alle aktører går foran for at prøve at sikre, at vi får lavet noget ved det.

Jeg synes, det er lidt underligt i en debat som den her med de dobbeltbudskaber, der udsendes. Vi ved jo godt, at når afgifterne nedsættes, når det gøres billigere, så drikker børn og unge mere, og jeg synes, at regeringen og Dansk Folkeparti har et direkte ansvar for at udsende et dobbeltsignal, der hedder, at vi lemper på afgifterne, og så hæver vi den moralske pegefinger. Gad vist hvilket virkemiddel der er stærkest. Jeg tror ikke, den moralske pegefinger nødvendigvis vinder i slagsmålet med afgiftsnedsættelser.

Kl. 17.40

Det samme gælder reklameregler, hvor jeg synes, man skal være villig til at iværksætte sanktioner, hvis reglerne ikke bliver overholdt.

Ellers er det jo oplagt, at alle vel synes, at de aktører, der er rundt om barnet, skal vise ansvarlighed. Jeg kan ikke forestille mig noget politisk parti, der ikke vil sige, at forældrene skal gå ansvarligt ind i de her sammenhænge og være ansvarlige forældre. De fleste af os er jo ud over at være politikere også forældre og løfter vel det ansvar. Men det har jo netop, som nogle har pegt på, den sociale slagside, at nogle steder er børnene ladt lidt alene i forhold til dem, der skal løfte ansvaret. Derfor har vi også et samfundsmæssigt ansvar, som må rettes mod alkoholbranchen og dens meget blakkede moral, hvor jeg hørte indenrigs- og sundhedsministeren sådan, at det var på kanten af, hvad han ville acceptere, underforstået, at hvis der ikke sker no-

get nu i forhold til moralen, så bliver der hugget til.

Det vil jeg godt kvittere for. Det synes jeg er en positiv melding, og vi vil holde indenrigs- og sundhedsministeren fast på den melding, hvis indenrigs- og sundhedsministeren ikke af egen drift holder fast i det. Jeg synes, det er en god melding. Vi vil ikke finde os i, at når vi i øvrigt sender signaler ud, så har vi en alkoholbranche, der kører et selvstændigt løb.

Jeg synes, uddannelsessektorens rolle er indlysende vigtig. Det tror jeg alle er enige i at den er. Det er oplagt, at kommunerne har et ansvar både for den lovgivning, der bestemmer, hvem der udskænker, under hvilke vilkår, hvornår man åbner for alkohol osv. Også der skal vi selvfølgelig i enighed lægge det pres på, vi kan.

Sundhedsstyrelsen har i sagens natur også sit ansvar. Alle de ting er vi enige om. Så vidt jeg kan se, skiller vi kun på to ting i dag. Den ene er graden af konkretisering, hvor det forslag til vedtagelse, vi deltager i, er konkret på to måder, dels ved at løfte uddannelsesindsatsen i forhold til dem, der skal tage sig af dem, der er afhængige, dels ved diskussionen om en egentlig behandlingsgaranti.

Den anden ting er, at jeg tror, at man er nødt til at presse på og presse på og presse på, hvis det ikke bare skal blive ved de pæne ord og de gode hensigter, dem er der jo rigeligt af i enhver forsamling, hvor vi diskuterer det her, men skal det lykkes også at afsætte de beløb, der er forudsætningen for det store spring fremad, så tror jeg, at nogle vedvarende er nødt til at fortsætte med at drive på med den her debat.

Uanset at der er vedtaget noget i sats, som vi selv har været med til, og som vi selvfølgelig er enige i, så ved vi jo godt, at det, der bliver skillepunktet, når vi kommer dertil, bliver nødvendigheden af at skaffe de tilstrækkelige penge til den behandlingsgaranti, vi gerne vil have.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg hører faktisk stadig væk hr. Villy Søvndal sige, at det ikke er nok at sidde og forhandle en behandlingsgaranti via satspuljeforliget.

Hr. Villy Søvndal var selv en af dem, der mest aktivt gik ind i det her. Derfor synes jeg, det er utidigt at rejse de problemstillinger ligesom i sidste uge, når han lige har rejst sig fra bordene og stolene i Socialministeriet.

Hr. Villy Søvndal nævnte nedsættelse af afgifterne, og at det bare er et incitament til at børne-